

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Nr. 926 Pres.

Cerculariu

cătră clerul și poporul ortodocs din tractul
protopresbiteral al Albei-Iulie.

Prin mórtea onorabilului protopresbiter **Alec-sandru Tordășan**, întemplată la 29 Ianuarie a. e., venind în vacanță oficial protopresbiter al tractului Albei-Iulie, am aflat de bine în consonanță cu votul unanim al consistoriului arhidieceșan a denumi de administrator protopresbiter al tractului acestuia pre onorabilul presbiter și asesor consistorial **Nicolau Ivan**.

Carea denumire vi-o fac cunoscută tuturor, cari faceți parte din clerul și poporul ortodocs al acestui tract cu acea îndrumare: că numitului administrator să i dați respectul și ascultarea cuvenită, și în toate afacerile, care cad în sfera de activitate a oficiului protopresbiteral, cătră acelaș administrator să ve întorceți; împărtaşindu-ve totdeodată binecuvântare arhierescă.

Sibiu, 3 Februarie 1892.

Miron Romanul m. p.,
arhieriscop.

Nr. 990 Pres.

Cerculariu

cătră clerul și poporul ortodocs din tractul
protopresbiteral al Abrudului.

Având să mai rămână tractul protopresbiteral al Abrudului pe un timp nedeterminat sub administrațiune provisorie: am aflat de bine a absolve pre administratorul de până acum al tractului acestuia, onorabilul protopresbiter al Câmpenilor **Romul Furdul**, dela administrarea tractului protopresbiteral al Abrudului, pe lângă recunoșterea cu mulțămintă a nisuițelor bune și a fatigiilor puse până acum întru această administrare, făcându-i astfel înlesnire în provederea afacerilor tractului seu propriu; totdeodată în consonanță cu votul unanim al consistoriului arhidieceșan am aflat de bine a denumi de administrator nou al tractului protopresbiteral al Abrudului pre onorabilul presbiter **Dionisiu Adamoviciu**, parochul din Abrud.

Acăsta dispozițiune vi o fac cunoscută tuturor, cari faceți parte din clerul și poporul ortodocs al acestui tract, cu acea îndrumare: ca numitului nou administrator protopresbiteral să i dați respectul și ascultarea cuvenită, și în toate afacerile, care cad în sfera de activitate a oficiului protopresbiteral, de acum înainte cătră acelaș nou administrator să ve întorceți; împărtaşindu-ve totdeodată binecuvântare arhierescă.

Sibiu, 3 Februarie 1892.

Miron Romanul m. p.,
arhieriscop.

Nr. 7512/Plen. 1891.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterale și parochiale din arhidieceșana Transilvaniei.

Întâmplându-se adeseori, ca corporațiunile noastre bisericesci, atât parochiale, cât mai vèrtos protopresbiterale, din cauza absentei membrilor lor să nu se pótă întruni, spre a rezolvi agendele puse spre pertractare înainte lor, congresul nostru național-bisericesc, întrunit la 1 Octobrie, 1891, prin concludul seu dela 10/22 Octobrie 1891 a regulat afacerea acăsta în modul următoriu:

„Membrii comitetului parochial precum și ai comitetului și sinodului protopresbiteral, cari absentează de două ori după o altă fără a și justifica absentea, se consideră, că și au depus mandatul și-și perd dreptul de alegere passiv pentru periodul actual și pentru cel următoriu.

În casuri de acestea forul competente este consistoriul parochial, căruia în 15 zile are să i se arete cazul din partea presiului corporațiunii.

În legătură cu acestea sinodele parochiale și protopresbiterale se autorisază cu începutul periodului următoriu a alege în comitetele parochiale și protopresbiterale în număr de jumătate și membri suplenți, cu cari să se pótă numai decât reintregi locurile vacante.

Ceea ce se aduce la cunoștința oficiilor protopresbiterale și parochiale cu însărcinarea, de a publica acest cerculariu ce se trimite în numărul recerut de esemplare, în procsima ședință a respectivei corporațiunii bisericesci, și a priveghia pentru punerea în lucrare și observarea aceluia.

Sibiu din ședință plenară, ținută la 13 Ianuarie, 1892.

Consistoriul arhidieceșan.

Sibiu, 5 Februarie, 1892

Tendința de a scóte scóla de sub influința bisericeii, nu datéză de acum.

Ea este pe cât de veche, pe atât și de neno rocósă.

Contribuit a și biserica, ca să se producă un curent atât de dușmănos scólei confesionale, nu e locul ca să cercetăm aici, fapt este, că mai în toate statele Europei s'a manifestat și se manifestéză tendința de a pune scóla poporală sub îngrijirea statului.

În state, unde sudiții sunt toți de o limbă și o lege, biserica nu are mare temeiu de a se plânge asupra aparițiunii acesteia.

nu me asteptasem nici decum: eram aprópe bogat. Acăsta descoperire neasteptată a înpuținat necasul meu în mod estraordinar și contribui să mi ușureze mistuirea cinei celei rele. Am început să examinez pozițiunile singurate, până ce cifrele începură să se mestece înainte pleopelor mele de jumătate închise. În urmă pierdui consciința împregiurimei mele.

În curând însă mi se păru, că aud la căpătăiul patului meu un sgomot de pași. Am redeschis deci ochii și văđui ca la o duzină de ómeni, stând înainte patului meu. Toți purtau costume diferite eșite cu totul din modă, în care eu nu cu puțină mirare am recunoscut porturile din portretele cele vechi, care ornau odaia. Îndată le căutaiu cu ochii, ca să fac o asemănare, dar de păreți atárnau numai ramele! Erau deci în faptă vechile icóne familiare, care reînviaseră prin minune.

În fruntea lor se afla un moșnég, pe care nu'l observasem în conlecțiune. Privirile mele se îndreptară deci cu o deosebită curiositate tocmai asupra lui. El se pare a fi observat.

— Înzădar ai căuta chipul meu între aceste portrete. ăse el. Pe timpul meu nici un penel nu și-ar fi dat osteneța să ficseze trăsurile feței unui sclav, ca mine! Dar eu înțelesem nefericirea pozițiunii mele și prin labóre încordată mi-a succes, să m rescumpăr libertatea. Grație acesteia a putut

Altcum se are lucrul în acele state, unde sudiții sunt de diferite limbi și de diferite confesiuni.

Și statul nostru este un stat per eminentiam poliglot în cele ale limbei cetățenilor, ér în cele confesionale, rar găsești un stat cu atâte confesiuni ca în statul nostru.

Cu cât s'a aréat mai cu insistință tendința statului de a pune mâna pe scólele poporale, cu atât a fost și opoziția ce o au făcut confesiunile ca statul să-și vadă de ale sale probleme și să lase tréba scolară în mâinile bisericeii.

Momente de o deosebită importanță au dat impulsul pentru ca confesiunile cu toate armele legali să caute să țină scólele sub a lor influință.

Momentul de căpetenie și cel mai decizătoriu nu putea fi între altele altul, decât, ca biserica să supravegheze de creșterea religiósă a fiilor sei.

Noi aflăm fórte justificată acăsta procedură a bisericeilor.

În scólele comunale și de stat se aplică puteri didactice fără privire la confesiune, și numai învățământul religiunii cade în sarcina bisericeii.

Acesta însă devine paralisat prin acțiunea cea cu plan a învățatoriului ordinar, devine așa ădicând un lucru de mâna a două, și dacă mai luăm în considerare și împregiurarea, că statul și comuna doresce și pretinde chiar ca confesiunile să presteze gratuit acest învățământ, ne putem ușor esplica ce cetățeni vor eși din acele scóle, ne putem esplica cât de neglesă are să fie instituțiunea în cele ale religiunii și ce crestini stângaci și indiferenți va avé biserica respectivă după câțiva ani — o generațiune mult două — și credincioșii devin liber cugetători, devin ómeni pentru cari biserica este numai o sarcină, ér nu o instituțiune chemată a închea și a consolida pe fii ei în o corporațiune, de care fie-care credincios să fie mândru, că-i aparține.

Nicăiri ca în statul nostru nu s'au făcut mai criminale încercări de a scóte scóla de sub influința bisericeii.

Deoparte nu s'a dat nici o mână de ajutoriu moral bisericeii, ca să susțină scólele și să le ridice prin aplicarea de puteri didactice corespundétore, decum să fie pus organele statului umérul, ca să se ridice edificii de scóla, cari în privința estetică și igienică să corespundă.

Confesiunile au fost lăsate fără nici un ajutoriu și avisate numai la puterile lor, ele în acele părți, unde poporul a fost mai luminat, mai cu dare de mână și cu conducători buni, au rivalisat cu statul, l'au întrecut chiar și progresul cel fac cetățenii în acele părți este de tótă lauda.

FOIȚA.

Portretele vechi.

Povestire de *Emile Souvestre*, traducere de *Gilbert Remi*.
(Incheiere.)

Și ce așa avé să fac alta, după părerea ei cu aceea pênză pătată? De sigur, am să ve vënd chipuri ciudate și de ar fi chiar și numai din ură, cătră timpurile, pe care le reprezentați! Acăsta odaia tristă e a vóstră, acăsta manieră dură și să răcăciósă a rămas dela voi și voi o ați ereditat acestei case. Acăsta vieță, lipsită de orice plăceri ale civilizațiunii moderne, e viața vóstră, pe care tradițiunea o a păstrat neîntrerupt în acelasi mod. Afară cu voi barbarilor! Noi nu aparținem acele-ași familie, între noi nu există nici o comunitate.

Pe când conversam așa cu mine însu mi, me culcasem dar oboséla și necasul imi alungară somnul. Pusei deci mâna pe volumul de istorie, pe care l'luasem cu mine, ca să am óresi care distracțiune pe drum și apoi consemnarea de ereditate, pe care mi-o dăduse notariul.

Aci me astepta o surprindere, care era cu mult mai plăcută decât cele de mai înainte. Suma totală a eredității se urca adecă la o cifră, la care

unul din urmașii mei, pe carel veđi aci, să primés^c instrucțiune și să se facă preot.

Acum pași înainte cel arătat.

Cei sëraci și asupriți aveau lipsă de un springitor, ăse el cu blândete. Întărit prin cuvântul lui Cristos, m'am încercat a le face servicii și a le fi folositor. Am ajutat la instruirea poporului, a-i inspira iubire pentru ce e bun și al întâri în probitate, paciență și speranță, în vreme ce familia mea prospera încetșor sub protecțiunea mea și-și câștigă o pozițiune însemnată între comercianții provinciei.

După aceea începu a vorbi un al treilea.

— Acăsta pozițiune primită dela părinții noștrii eu o am ridicat, ăse el cu oriși-care apăsare.

Denumit de sudiic al corporațiunii mele, mi-a succes a-i câștiga libertăți noué și prerogative. Ne am asociat pentru ca să apărăm fructele labórei noastre contra puterei brutale și eu am fost unul din înființatori acelei clase de burgesi, care sub numirea de „comune” au întrunit în un întreg interesele generale,

— Și eu, ăse vecinul meu, pe care haina ce o purta și fața lui severă îl caracterisau ca magistrat, eu am contribuit la aceea, că legea să învingă capriciul și egalitatea asupra privilegiilor. Cei mai puternici era siliți să se supună deciziunii unor

Altcum se are în părțile cele mai depărtate de centru, altcum în părțile unde a stat sub jugul iobăgiei, altcum unde organele statului în ascuns și câte odată și pe față au paralizat ori ce mișcare în favorul școlii confesionale.

Fruitele acestei sămânțe se și ved în acele părți. Poporul e rămas în cele ale culturai, poporul e un articlu bun de exploatat din punct de vedere al celor dela administrație, religiositatea scade pe și ce merge, crimele cele ordinari sunt la ordinea zilei, temnițele sunt îndesuite de nenorociți, cari nu au fost împreteniți nici cu cele mai elementare principii ale religiunii crescine.

Póte că statului se i convingă, și credem, că-i și convine o atare stare de lucruri. De aceea cu orice preț caută, ca se susțină și mai departe miseria acésta, căci dacă nu ar voi se o susțină, nu ar avea decât se vină în ajutorii școlilor confesionale, cu sume în bani, cu ajutorii și sprigin moral, fără de a pune condițiuni, fără de a voi se câștige supremația asupra școlilor noastre și fără de a pune atâte pedeci unei dezvoltări mai sănătoase.

Confesiunile concurg cu sume considerabile, cu sume enorme pentru susținerea școlilor și nu am sci ce ar începe d e. statul unguresc în ziua aceea, când confesiunile ar sista toate ajutoarele, salariile și beneficiile, cari le varsă pentru susținerea școlilor. Confesiunile însă nu vor face experimente de aceste periculoase, ele vor căuta și mai departe ca se susțină școlile și prin ele se susțină în popor moralitatea și se dea statului cetățeni onorabili, muncitori și preste tot ómeni de folos. În Germania s'a dat signalul de însuși cancelariul Caprivi pentru îndreptățirea școlii confesionale și pentru asigurarea existenței ei, chiar în interesul armatei, care compusă din ómeni fără religii, fără caracter, fără simț de iubire către patrie, ușor póte deveni o instituție periculoasă, o instituție, care în moment potrivit póte se nimicéscă chiar statul și aședemintele lui.

Dacă în Germania s'a putut crea un atare curent în aceea țară, unde protestantismul ca religie de stat a voit se sugruma catolicismul și cu el școlile catolice, credem, că falsul liberalism dela noi nu va puté mult se se susțină și se-și acopere tendințele atât de periculoase pentru existența școlilor confesionale. Inceputul s'a făcut din un loc competent și are se se continue pe întregă linia, tocmai în interesul statului nostru și aici la noi.

Preocupați preste măsură cu înmulțirea cunoștințelor din limba magiară, oblăduitorii statului nostru vor trebui se vadă și ei, că luminarea cetățenilor se face partea cea mai mare cu ajutorii bisericilor și e păcat strigătoriu la ceriu a le pune piedeci în misiunea acésta, care o îndeplinesc cu atâta abnegațiune și cu atâta dragoste.

Veniți la acésta convingere, o eră mai blândă are se vie asupra școlilor noastre până acum atât de luate la gónă, atât de sugrumate ca și cum ele ar fi fost cele mai netrebnice instituțiuni în statul nostru.

Ne temem, mult ne temem, că magiarii din fire cam păsératici, nu vor veni curénd se recunoscă importanta misiune, ce o îndeplinesc școlile noastre, ne temem, că câte un nemernic de inspector le va zugrăvi cai verđi pe păreți și vom trebui se continuăm încă multă vreme în lupte pentru asigurarea școlii și a caracterului ei confesional, fără care noi în conglomeratul de ađi, nici că ne am puté închipui o școlă, care se dea róde binefăcătoare.

Viitoriul ne va arăta, dacă glasul cel puternic din Germania a aflat aici urechi surde, sau a aflat inimii, cari se aprețeze din deajuns importanta școlii

confesionale, pentru care vom lupta cu toate armele legali și o vom susține, ori-ce jertfe va reclama.

De ale partidului național.

Relativ la articolul tribunistilor publicat în „Allg. Zeit.“ și reprodus și de noi în N-rul precedent, dăm întâietatea „Gazetei Transilvaniei“, carea în N-rul seu 24 din 1/13 l. c. își dá asupra lui următorii verdict:

Am arătat că, câteva zile după conferența română din Sibiu, a apărut în „Allgemeine Zeitung“ din München un raport asupra situațiunii politice „din Transilvania“. Acest raport, am adaus, este fals și tendințos în toate espunerile sale dela început până la sfârșit.

Să vedem ce conține.

Raportul începe prin a spune, că de astă primăveră încóce, cu toate că românii la conferența din 1890 și mai târziu față cu proiectul de lege pentru kisdedovuri au dovedit, că sunt solidari, totuși s'a manifestat în cercurile conducătoare române o șovăire, „care tradă o desbinare în sinul partidei naționale române, provocă manifestațiuni contradicțoare și dovedí, că se pregătesce o schimbare și în politica românilor“.

Un neadevăr mai grosolan decât acesta, nu credem se fi publicat vr'odată „Allgemeine Zeitung“.

Dovada cea mai eelatantă, că în cercurile conducătoare ale partidei naționale române nu s'a plănuít nici cea mai mică schimbare în politica românilor, este însăși conferența din anul acesta, în care nu s'a ridicat nici măcar o singură voce pentru o astfelu de schimbare.

De ce vorbesce dar corespondentul fóiei din München palavre?

Vom vedé îndată.

Scopul lui este de a înfățișa lucrul așa, ca se póta ajunge la conclusionile, despre cari vom vorbi mai jos.

Și ca se póta ajunge la aceste conclusioni, a trebuit éráși neapérat se începă cu cunoscuta poveste despre memorandum la corónă, a cărui presentare a fost împedecată.

Susține corespondentul fóiei germane, că încă prin conferența dela 1881 ar fi decis se se predea un memoriu monarhului, și că conferența dela 1890 a urgit presentarea lui.

O afirmare este mai neadeverată decât cealaltă. Conferența dela 1881 nicipomenire nu a făcut despre un memorandum la corónă, cia d-eis a se compune un memorandum, „numai pentru publicitate“, ceea-ce s'a și făcut; ér conferența dela 1890 nu numai că n'a urgitat, dar a amánat chiar cestiunea presentării unui memoriu la Corónă.

La acésta introducere mincinosă se alătură în mod demn tendențiosă întortochiare a motivelor, cari au dat nasce agitațiunii inscenate în contra dlui Babeș. Cu acésta ocaziune corespondentul mărturisește, că „organul din Sibiu al partidei naționale române“, „Tribuna“, a reprodus articolii acelor foi din Bucuresci, cari ridicară „acusațiunile“ contra d-lui Babeș, și „că prin acésta a dat semnalul la continuarea agitațiunii pro și contra lui Babeș și în cercul românilor din Ardel și țera unghurescă, ba chiar și în sinul comitetului național însuși“.

Acésta este singura afirmare în totă corespondența, despre care nu se póte dice, că este falsă. Dar într'un punct capital nici acésta nu coréspunde adevérului. „Agitațiunea aceea nu s'a continuat dealții la semnalul „Tribunei“, ci numai și numai „Tribuna“ împreună cu cei patru ortaci ai sei din comitet și cu firma Slavici și compania din Bucuresci a continuat-o.

Dar acum vine, ce vine! Cei ce au agitat astfelu, și precum am dovedit daja în mod neresturnabil la timpul seu, au agitat fără de nici un motiv obiectiv, vin acum și vor

se-și spele păcatele în „Allgemeine Zeitung“, constituindu-se în parte acusatóre și susținđ, că nu ei au fost cei desaprobați, ei ei au desaprobat politica celor ce n'au simțit nici o trebuință pentru o asemenea neînțeleasă și próstă „agitațiune“.

Acuma urméză, în corespondența din „Allgemeine Zeitung“, punctul de căpeteniă, conclusionia, la care a voit se ajungă autorul ei. Acesta își sfârșesce espunerea prin următórea caraghiósă „caracterisare“ a „Tribunei“.

„Pentru caracterisarea „Tribunei“ amintesc — incheiă el espunerile sale — că ea combate cu totă asprimea din punct de vedere național român politica magiară, dar pledează cu aceeași hotărâre pentru întărirea monarhiei austro-ungare, că recunoscând îmbucurătórea influență de până acuma a germanismului asupra dezvoltării românilor, ea susține politica de pace a triplei alianțe și că a condamnat cochetarea cu cehii a românilor, cari au peregrinat la Praga“.

Așa i-și recomandă firma Slavici & Comp. politica ei „ardelenescă“ înaintea obștei din țera nemțescă.

Vor rămâne cu totul încântați germanii, când vor afla, că dl Slavici cu cei dela „Tribuna“ recunosc, că germanismul e binefăcătoriu pentru români și că din cauza acésta ei susțin politica de pace a triplei alianțe.

Risum teneatis amici!

Dar cel mai mare merit al d-lor Slavici & Comp. este fără indoelă, că „ne-au condamnat“ pe noi, cari am avut „nebuna“ idee de a merge la Praga se visităm esposițiunea cehă de aolo și se salutăm pe cehi.

Și aceștia se fie representații cei mai autorizați ai politicei române ardelenesci, cum vréu se facă se credă pe cei dela fóia din München?

De ar învia de nou Bărnuț, Iancu, Papiu și cu soții lor contimpurani, și ar vedé hidósele pocituri ale acestui soi de „politici ardeleni“, s'ar întórece éráși amăriți și întristați în mormintele lor“.

Ear din Nr. 26 al „Gazetei“ din 4/16 Februaru estragem următórele pasage:

„Ceea ce ne atinge deadreptul și nu ne póte lăsa nici un moment nepăsători, este împregiurarea, că cei ce se afișeză în „Allg. Zeit.“ în mod atât de absurd și de ridicul, ca purtătorii cei mai autorizați ai „politicei românilor din Ungaria“ ca susținătorii monarhiei austro-ungare și ai „politice de pace a triplei alianțe“ (sic!), dau se cunoscă prin acest pas al lor, că nici după conferența din anul curent nu vor se înceteze cu păcătoarele lor întrigi și agitațiuni în sinul românilor transilvăneni și unghureni“.

„Ce însemnă a vorbi pe două colóne lungi despre pretinsele uneltiri ale unei părți însemnate a românilor și contra memoriului la Corónă, despre pretinsa lor închinare spre kossuthism și rasofilism, a te înfățișa apoi, ca cel ce te-ai opus acestui curent cu succes, și a te lăuda în fine, că tu pledezi pentru întărirea monarhiei austro-ungare?“

„Însemnă scurt și limpede, că cei ce au făcut așa în corespondența țiarului „Allg. Ztg.“ au voit se denunțe pe frații lor înaintea opiniei publice, că ar fi în contra monarhiei austro-ungare; au voit totodată se lățescă părerea, că numai lor este a se mulțami, dacă până ađi românii ardeleni și unghureni nu sunt cu toții kossuthisti și rusofili“.

La acestea mai adaugem noi deocamdată numai atâta, că autorii articolului din „Allg. Ztg.“ și la rândul seu „Tribuna“ prin faptul, că a reprodus fără nici o rectificare din partea sa acel articol, în carele pe lângă alte minciuni notorice se cuprinde și pasagiul: „cestiunea acestui memoriu a fost urgată de repetite ori, chiar și în congresul național din urmă ținut la Sibiu“ — ba prin accentuarea, că toate mișcările politice ale românilor sunt, până în cele mai mici aménunțe urmárite și controlate cu cea mai mare atențiune“ în despomenitul articol, pe față adevéresc și ei, că congresul

judecători ne armați, forța se pleca înaintea dreptului!

Mai mult încă, ea se declară de aliat al ei! adaoase un oficer cu fața arsă de sóre

Urmașii fostilor odinórá sclavi s'au încins în fine cu spada și au devenit apărători ai patriei și ai legei. Indată-ce améndoii au aparținut națiunii întregi, și-au vésat națiunea întrégă sângele, pentru de a-i apăra și ajungénd ca se fim toți soldați, am devenit nobili.

— Da și se apoi cel din urmă din șir, în care am recunoscut portretul reposatului meu văr da înaintașii mei au cucerit pentru urmașii nostri dreptul și liberteteta, miémi mai rămase se le câștig mijlóce: eu am luat asupra mi rolul furnicei.

Grație labórei mele și economiei mele am mărit mica avere, ce ne au fost rămas dela părinți, am înmulțit economiile, am mărit proprietatea. Eu las în urma mea de șése ori mai mult decât am primit și mulțamită scrupulósei lealități a domnițórei felicită, toate vor ajunge ne atinse în mânilé eredeului meu, căruia i-am asigurat în modul acésta linistea trebuicósă pentru cultivarea spiritului, libertate pentru de de a face bine și mai pe sus de toate fericierea, ca se nu aibă necesitate a se ocupa

neîntrerupt cu persóna sa, ci se-și póta consacra viața concetățenilor sei. Dacă el va fi de un astfel de favor, apoi el va sci a se folosi de acésta și va păstra în inima sa ceva recunoscință și bărbatul care ia pregătit acésta chemare frumoasă. În loc se-și bată joc de el, il va binecuvénta și va sci se țină în sfínțenie, ceea ce și a economisit bétrenul văr dela sine însuși, pentru ca se o risipéscă cu profusiune la alții.

Aceste cuvinte din urmă au fost pronunțate în mod așa de vioiu și adénc simțite, încât fără voie am trăsărit și m'am desteptat.

Lumina era tocmai se se stingă vechile portrete atérnau linistite la locul lor, consemnarea eredității și volumul de istorie lunecaseră de pe pat, scurt đis, aparțiunea n'a fost decât un vis.

Un vis, sau mai bine đis vocea rațiunii și a consciinței. Portretele cele vechi erau în realitate simboluri ale trecutului: fie-care din ele imi amintea serviciile pe care cutare sau cutare classă le a făcut ómenimei, cutărui secol Ele desemnau așa đicénd, pasul timpului pe calea progresului. Pentru cel ce sc'a se înțeleagă însemnătatea lor, ele cântau lauda lucrării sévărșite de către protopărinții nostri.

Acésta cunoscință imi veni ca și un fulger și ca și când m'ar fi putut vedé și ađi, am întins brațele spre acele chipuri de jumătate sterse și am esclamat:

„O iertăți-me, iertăți-me, voi luptători ai timpurilor vechi! D'abea acum înțeleg, câtă stimă ve datorim Recóltele pe care le stränge presentul și de care eu eram atât de mândru, le ați săménat voi! Presintele nu edecăturmarea trecutului și tradițiunea instrumentul progresului. Iertăți-me, voi care ați cunoscut pomul sciinței numai ca mic vlăstar, voi care însă l'ați udat cu sudórea și sângele vostru! M'am convins acum, că orgoliul meu a fost o nerecunoscință și de aci înainte ve voi asigura un loc de onóre în inima mea.“

„Și voi încă ruine ale unui timp, pe care noi nu-l mai înțelegem, obiceiuri rustice ale părinților nostri, voi datine vechi de mult uitate, nici voi nu veți mai provoca de aci înainte nici mânia, nici batjocura mea, pentru că acum sci, că voi sunteți rămășițele unei civilizațiuni, care și-a împlinit misiunea sa“.

nostru bisericesc din Octombrie, a. tr. s'a ocupat cu chestiuni politice ceea ce nu-i este permis, *au denunciat biserica noastră*, carea e și a lor, în modul cel mai infam, ce se poate cugeta în grava situațiune politică de astăzi în statul nostru.

Și cu acestea, încheind pentru astăzi, venim de nou a constata:

că în cestiunea înaintării memorandumului la corônă tot nu se face nimic.

Varietăți.

* (Siguranța publică în Cristian.) Ni se scrie din Gurariului: În noaptea din 9 Februarie st. n. a. c. preste vr'o 30 români din Gurariului au plecat la târgul de săptămână din Sibiu cu lemne de vândut, — nu însă toți la olaltă, ci pe rând. Trecând ei prin comuna Cristian pe unde duce drumul, în mijlocul satului au fost atacați de o ciată de pași, cari fără de a fi avut cel mai mic pretecest au început a împărți lovituri cu bâtele, au voit a arunca pe unul în riul din apropiere, unuia i-a tăiat haina cu cuțitul, vrând a da în el, ba altuia i-a luat chiar desaga cu merinde din car și i-a aruncat-o în riu.

Primarul comunal, chemat fiind la fața locului, a răspuns prin jupăneșă, că va veni, a rămas însă cu atâta. Păzitorii de noapte, cinci la număr, deși au fost în apropiere, n'au intervenit.

Acosta pată rușinosă cade cu atât mai greu asupra sasilor din Cristian, cu cât românii din Gurariului acelora nici odată nu le au făcut vre-un rău, ci din contră în vara anului trecut în două rânduri au alergat părăsindu-și lucrul câmpului, în Cristian ca să dea ajutoriu, cu pericolul vieții, ca stingerea focului ce era să mistuască într-o comună, ba încă și aparatele de stins, în lipsa de cai, bieții pompieri din Gurariului, s'au înhamat înainte lor, pe o căldură și un colb de nesuferit cum era atunci.

Și pentru toate acestea, cele întâmplare în 9 Februarie ar fi mulțămite? Da! Mulțămite săsescă.

* (Atentatul dela Rosenthal.) Se telegrafază din Praga, că poliția a ajuns în posesiunea unor date privitoare la atentatul din toamna anului trecut dela Rosenthal, cu ajutoriu cărora se crede, că făptuitorii vor fi descoperiți și prinși. Judecătoria de instrucție a călătorit Vinerea trecută în Grünwald și Tannwald unde își continuă lucrările pe baza celor descoperite până acum.

* (Navigațiunea pe Olt.) Precum i-se scrie diariului „Siebenb. D. Tagglat“ din loc, ministerul român pentru lucrările publice, precum și ministerul domeniilor poartă un viu interes pentru navigațiunea pe Olt. Regele României încă este un călduros promovator al navigațiunei pe Olt. Se așteptă în România dela navigabilitatea Oltului, același rezultat, ca și dela a Prutului. — Navigarea de orientare a dlui inginer Marcovici, pe Olt se va începe după topirea ghiței dela Făgăraș și se va termina la Turnu-Măgurele (Gura Oltului).

* (Lăutarii români la Paris) O trupă de lăutari români, cântă cu mare succes la marele restaurant al gării Vest din Paris. Trupa de lăutari a fost angajată a cânta la baletule, ce se dau la operă.

* (Regele Milan.) Din Belgrad se anunță, că regele Milan renunță și la titlul de onoare de colonel-proprietariu al regimentului austriac, prin urmare în mod natural urmază și eșirea sa definitivă din armata sârbescă.

Mulțămite publică.

Nu putem să trecem cu vederea și să nu dăm publicității un fapt generos, săvârșit în favorul școlii noastre din loc:

Cu ocașiunea visitațiunei canonice din luna lui Novembre a. tr. vorbind cu dl administrator protopopesc Demetriu Moldovan de jurstările bisericii și școlii noastre, descoperindu-i totdeauna și necăsurile și greutățile cu cari au să se lupte poporeni parochiei noastre spre a se pute ține și ei la nivelul cultural reclamat ați de societatea omenescă ne duse „Un mic ajutor vă pot și eu mijloci; înaintați-mi o rugare și voi stăru să primiți un clopoțel pentru școlă.“ Școlă din Saschiz adecă până acum, din lipsă de mijloce, n'a putut fi proveștată nici măcar cu un asemenea clopoțel, ci eram necesități a-ne servi de clopoțelul din turnul bisericeii.

Pre cum ni s'a dîs așa am și făcut. Am înaintat o rugare de cuprinsul mai sus amintit la oficiul protopresbiteral al tractului Sighișorei; acelaș oficiu avu bunăvoință a-o așterne pre lângă o căldurosă recomandațiune vîrsătorului de clopote din Sighișóra dlui M. Manchen. Nici nu așteptăm să ni se pôte

împlini dorința, când colo ne pomenim cu un frumos dar, cu un clopoțel de 16¼ K. greu afară de legătură.

Ne ținem deci de sfîntă datorință ca și pe acesta cale să aducem susnumiților P. T. domni mulțămite noastră în numele tuturor acelora cari în curând vor auzi trăgându-se „clopoțelul școlii“

În deosebi acesta faptă a dlui M. Manchen pote servi tuturor bisericilor române de indemn de a-se provede, cu clopote dela numitul vîrsător de clopote din Sighișóra.

De altcum fapta de felul acesta a Domnului Manchen nu e cea dintăiu Mai multe scoli din tractul Sighișorei au fost proveștate în dar cu asemenea clopoțele din partea d-sale.

Acestea ca să se scie!

Incredințați, on. redacțiuni, de probata ospitalitate a foiei, ce redactați semnăm.

Saschiz în 29 Ianuarie 1892.

G. Șoneriu,
paroch.

P. Nicolescu,
învățator.

Cestiuni scolare.

În edițiunea librăriei N. I. Ciureu din Brașov, a apărut: *Carte de cetire pentru anii din urmă ai școlilor populare — de repetițiune și cursurile de adulți — și pentru poporul nostru de Ioan Pop Reteganul.*

Cartea din cestiune cuprinde un material bogat, bine ales și întocmit pentru trebuințele poporului nostru. Materialul e cuprins pre 358 pagine. Hărtia, tipariul, legătura cărții — ajustamentul cărții, l'am puté numi frumos. Cartea costă 75 cruceri.

Muncitoriul neobosit, autoriul cărții s'a nisuit a da o carte bună în mâna generațiunei tinere, în mâna poporului, și nisuița i a fost încununată de succes deplin. Cetitoriul fără astempăr cetind piesele de cetire din I, dorește a ceti partea a II-a, depune apci cartea pre câteva minute ca se o reia și se cetescă piesele din partea a III-a, érá de partea a IV-a stilistica practică — după-ce a cetit-o pôte se dică în general: „acéstă carte merită să nu lipsescă de pe masa nici unui cărturariu dela sat“. În cât pentru școlile de adulți e aprópe unică în felu ei, și nu am putea recomanda alta mai bună, tot astfel și pentru școlile de mesariași, pe unde se țin.

Între condițiunile principale a le unei cărți de cetire pentru ca ea să fie bună și să coréspundă scopului este prima: ca piesele să fie bine alese, aici nu e vorba de originalitate, cât mai vîrtos de arta de a sci complica și alege ceea ce e mai bun și mai potrivit pentru cei ce scriu.

A doua condițiune principală este ca cartea să nu cuprindă numai lucruri reali ci trebuie se fie o carte de limbă și literatură, carea se cuprindă productele cele mai nobile și mai bune literari — din ce avem noi români, pre lângă aceea ea trebuie se ne dea moțele de vîrtute luate din sinul poporului român.

Renumitul Kehr dice, că e o nefericire a timpului nostru, că realismul și materialismul a pătruns adenc toate relațiunile vieții noastre, pecând de altăparte se negligă în mod simțitoriu humanul, idealul și frumosul.

Mai departe același autor continuă: „Unter allen Umständen sollte das Lesebuch kein blosses Realienbuch, sondern ein Sprachbuch, ein Literaturbuch sein, gefüllt mit den edelsten und besten literarischen, Erzeugnissen des deutschen Geistes und den Schönsten Tugenden des deutschen Volkes.“

Încât autoriul a sciut să alégă piesele de cetire, este destul să amintim autori din cari și-a ales materialul pentru cartea sa. Piesele sunt luate pre lângă cele originale din Muntean, Petri, Popescu, Boiu, Stefan Pop, Eliade, Murășian, Dulfu, Coșbuc, Alecsandri, Pumnul, Pann Anton, Speranță, Alecsandrescu etc. Apoi după „Gazeta“, „Tribuna“, „Fóia Scolastica“, „Fóia dieceșană“, „Cărțile Sătéaului“ etc. În partea higienică sunt piese după Dr. Vuia și Dr. Dragescu.

Am fi dorit ca între piesele alese să se fi consultat și cărțile de cetire ale d-lor: Manliu, Odobescu, a învățătorilor asociați, etc. adecă literatura de dincolo — unde în privința limbii aflăm modele adevărate.

Nu mai puțin ar fi de dorit ca elementul istoric național se nu lipsescă din cartea poporului. Câte va schițe monografice, ori biografice din istoria românilor precum și din istoria noastră națională, ar fi adaus mult la valoarea cărții. Descrierea unor ținuturi românesce d. e. Valea Hațegului, sau Detunata, ori a unor localități ar fi variat mai mult cuprinsul cărții totodată ar fi fost un bun material pentru desceptarea și întărirea simțului național în sinul poporului.

Relativ la poezii ne-ar fi plăcut ca cele ce au pătruns în sinul poporului, ca „Destéptate Române“ și altele ca „Balcanul și Carpatul“ ori sergentul etc., să se fi aflat locul în carte.

Una singra poezie: Cântecul streinătății de Crețian, face se vibreze mai cu tărie inima românescă, și se pare că autoriul anume s'a ferit a ne da și poezii, prin cari se cântă eroismul românesc și iubirea de patrie.

Prea lung se pare, 20 foi, tractatul „Părintele Albanelor“. Pentru-că ori-cât de mare ar fi folosul adus de albine în o carte de cetire nu ni se pôte da totul despre ele. Spre

acest scop sunt broșurele — opurile speciali, scrise anume.

Făcend aci recensiunea noastră generală, recomandăm cu totă căldura, cartea de cetire a colegului Pop Reteganul. — Ea e scrisă pentru vieță și ori-când o deschidi află lucruri, cari se te distragă, și cari și sunt de folos practice în totă ziua.

I. G.

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Religiunea

în școlile populare române, anul al II lea după planul „Normativului“ pentru școlile din metropolia gr. or. română din Transilvania și Ungaria.

(Operat pentru concursul literar deschis de „Reuniunea învățătorilor români greco-orientali din districtul XI Făgăraș de „abni.“)

Partea III.

Din Testamentul nou.

1. Fecióra Maria.

În satul Nazaret din țara jidovescă, trăiau doi oameni credincioși și cu frica lui Dumnezeu, anume: Ioachim și Ana. Ei erau bogăți foarte, dar nu aveau copii.

Pe timpurile acelea, ómenii, cari nu aveau copii, erau urgisiți și nesocotiți de ceialăți ómeni. Chiar și în biserică, ómenii fără copii, erau dați înapoi, ca să aștepte cu jertfa, până jertfiau ómenii cu copii și numai după aceea urmau și ei cu jertfa lor.

Într'o sêrbătóre, Ioachim și Ana și au pregătit jertfa și au plecat la biserică. Dar preotul nu le-a primit jertfa, dicându-le să aștepte, până vor jertfi ómenii cei cu copii mai întâiu.

Supărați pentru acesta, Ioachim s'a retras pe un munte, ca să se róge, ér Ana s'a dus într'o grădină și acolo ea asemenea s'a rugat lui Dumnezeu, că să le dăruiescă și lor un prunc. Améndoii, într'un cuget rugându-se, au promis lui Dumnezeu, că avénd prunci pe cel ántăiu n'ascut îl vor închina lui Dumnezeu.

Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Ioachim și a Anei și le-a dăruit o pruncă, căreia i-s'a dat numele Maria.

Când a fost Maria de 3 ani, Ioachim și-a adus aminte de promisiunea făcută lui Dumnezeu și a dus pe fecióra Maria în biserică din Ierusalim, ca să o închine lui Dumnezeu. Preotul cel mai mare — arhiereul — a primit pe Maria și o-a condus în „Sânta sântelor“ (oltariu). În acest oltariu, fecióra Maria a petrecut doispre-șeci ani, rugându-se și adăpându-se cu învățăturile dumnezeiesci.

Điua în care fecióra Maria a intrat în biserică noi o sêrbăm în fie care an la 21 Novembre sub numele „Întrarea în biserică“.

Când a fost fecióra Maria de 15 ani, murind părinții ei, ea a eșit din biserică și-i s'a dat de îngrijitoriu (logodnic) un om evlavios și bêtân cu numele Iosif.

Din acesta istorióră învățăm:

1. Că prin rugăciune omul dobândesce, mângăere și dar dela Dumnezeu; precum au dobândit și Ioachim și Ana prunci.

2. Că în ori ce necazuri și supărări vom ajunge, totdeuna să ne adresăm lui Dumnezeu cu rugăciuni ferbinți și Acela ne va asculta și mântui, precum a ascultat și pe Ioachim și Ana.

3. Că tot ceea-ce promitem lui Dumnezeu și ómenilor aceea să și împlinim, precum Ioachim și Ana au împlinit promisiunea făcută lui Dumnezeu.

4. Ca și noi să ne silim a cresce în frica lui Dumnezeu, și să ne deprindem de mici, a cerceta biserică, și a ne căștiga cunoscința legilor Dumnezeiesci, precum a făcut Fecióra Maria, fica lui Ioachim și a Anei.

Astăzi sicriul cel sânt,
Maica 'naltului Cuvént,
În biserică a intrat,
Jertfă Domnului s'a dat.
Saltă Sânta sântelor.
Căci lauda feciórelor,
Se aduce în altar,
Pre sine Domnului dar.

(Boiu.)

Întrebări. Cine a fost Ioachim și Ana? Ce li-s'a întâmplat lor, când a voit să jertfescă, mai înainte de alți ómeni? Ce a făcut Ioachim și Ana dacă s'au vèđut desprețuiți și li s'a respins jertfa? Ce a promis ei lui Dumnezeu, când au cerut să aibă prunci? Ascultat-a Dumnezeu rugăciunea lor? Unde a dus pe fecióra Maria când a fost de trei ani? Câți ani a petrecut fecióra Maria în biserică? Pe cine i-a dat de îngrijitoriu (logodnic), dacă au murit părinții? Ce învățăm din istorióră acesta?

Nr. 80.

[19] 1-3

EDICT.

Ioan Nicolae Radu din Poiana, cercul Mercurei, carele de 4 ani și 5 luni a părăsit pe legiuita sa soție Maria născută Dumitru Fătan, pribegind prin lume, fără a se scî ubicațiunea lui sau de mai trăiesce, cu incuviințarea venerabilului consistor archidiececan ddo 31 Decembre 1891 Nr. 7559 B, se citază a se presenta inaintea subsemnatului oficiu în termen de 6 luni, căci la din contră

procesul matrimonial intentat de soția lui se va pertracta și decide și în absența lui.

Mercurea, la 27 Ianuaru, 1892.
Oficiul protopresbiteral greco orient.
al tractului Mercurei.

Ioan Droc,
protopresbiter.

Sz. 123/892

[13] 2-3

Hirdetmény.

A nagiseben kir. törvényszék közhirre teszi, hogy Hortobágyfalva község határa általános tagosításának megengedhetősége felotti tárgynlást gróf Schweiniz

Gyala kérelmére eirondelte, s erre határnapul 1892 évi márczins hó 23-án d. e. 9 órakor a hortobágyfalvi irodába tüzte ki.

Ezen tárgyalásra az említett község összes birtokossai azon megjegzéssel idéztetnek meg, hogy az arra meg, nem jelenő birtokosok úgy fognak tekinteni, mint a kik a tagosításba beleegyeznek.

A nagyszzebeni kir. törvényszéknek 1892 évi január hó 21 tartott üléséből.

Iánosi Sándor
elnök.

Fekete Mihály
jegyző.

Sz. 44/892 polg.

[12] 2-3

Hirdetmény

Az erzsébetvárosi m. k. törvényszék közhirre teszi hogy Pánád község határa á-

talános tagosításának megengedhetősége iránt B. Aport Zoltán kir. törvény-zéki bíró vezése alatt megtartandó tárgyalás határidőül az 1892 évi márczius 3-ra d. e. 9 órája Pánád községi irodába tüzetik ki, mikorra a község összes birtokossai azzal idéztetnek meg, hogy a meg nem jelenők úgy tekintetnek mint a kik a tagosításba beleegyeznek, s hogy a kérvény első példányát érdekelték ezen kir. törvényszénél betekintetik.

Erzsébetváros a kir. törvényszéknek 1892 január 11-en tartott üléséből

Vén András,
elnök.

Csampa Guztáv,
jegyző.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobře 1891.

Budapesta — Predeal											Budapesta, gara de vest — Rușava — Vercerova													
Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren accelerat		Tren accelerat	Tren accelerat	Tren de persoane	Tren accelerat	Tren de persoane	Orient.	Tren de persoane	Tren accelerat	Orient.	Tren accelerat	Tren de persoane								
10.—	8.15	8.15	—	8.25	pl. Viena	sos.	3.—	—	3.—	7.20	6.20	9.15	10.36	8.30	9.15	4.15	pl. Viena	sos.	12.50	12.50	3.50	7.05	6.35	
8.30	1.50	3.20	5.50	9.15	Budapesta	↑	6.20	—	6.50	1.55	8.40	Vineri	7.45	1.25	7.—	9.20	pl. Budapesta	sos.	7.20	7.30	10.35	2.05	8.40	
11.38	4.10	6.50	9.22	11.19	Szolnok	↑	2.55	5.26	3.31	11.51	4.47	2.20	9.45	2.39	9.21	10.34	sos. Czigléd	pl.	5.07	6.10	—	12.51	6.40	
2.12	5.51	—	11.53	12.57	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16	10.09	2.24	circul. numai	10.—	8.45	9.29	10.56	pl. } Seghedin	sos.	4.59	—	—	12.46	6.30	
3.53	7.06	1.—	1.50	2.12	sos. Oradea-mare	pl.	Tr. de persoane	2.25	11.04	8.47	12.09	Sămbăta	1.14	4.44	12.51	1.05	pl. } Seghedin	sos.	1.40	—	7.22	10.47	3.15	
4.—	7.18	—	2.34	2.19	pl. Mező-Telegd	↑	2.18	10.44	8.42	11.51	5.29	5.29	1.40	4.50	1.15	11.17	sos. } Seghedin	pl.	1.14	—	7.16	10.41	2.42	
4.30	7.43	2.03	3.03	2.49	Rév	↑	1.52	10.07	8.17	10.42	5.25	7.32	4.47	6.46	4.40	—	sos. } Timișoara	pl.	9.50	—	5.20	8.44	11.30	
5.22	8.18	3.19	3.46	3.26	Bratca	↑	—	—	9.30	—	10.42	—	—	—	—	—	pl. } Timișoara	sos.	—	—	—	—	Tr.-mix	
5.45	—	3.57	3.57	—	Bucia	↑	—	—	8.51	—	10.06	7.42	5.20	6.56	5.40	9.20	pl. } Topoloveț	sos.	6.20	—	5.14	8.36	4.06	
6.05	8.51	4.29	4.09	—	Ciucia	↑	—	—	8.25	7.12	9.51	—	7.42	6.42	7.41	6.48	15.57	pl. } Topoloveț	sos.	8.15	—	—	7.48	2.36
6.31	9.07	5.20	4.55	4.21	Huiedin	↑	—	12.47	7.47	6.43	9.12	—	—	7.30	8.12	7.29	12.20	pl. } Lugoj	sos.	7.35	—	—	7.22	1.37
7.12	9.37	—	5.34	4.55	Stana	↑	—	12.17	7.28	—	8.53	—	—	8.43	9.04	8.42	2.55	pl. } Caransebeș	sos.	6.31	—	—	6.38	11.48
7.29	—	—	5.51	—	Aghiriș	↑	—	—	7.02	6.11	8.29	—	—	—	9.59	9.52	4.40	pl. } Teregova	sos.	5.20	—	—	5.39	8.47
7.49	—	—	6.12	—	Ghîrbău	↑	—	—	6.47	—	8.15	—	—	—	—	11.05	6.10	pl. } Meladia	sos.	3.53	—	—	—	6.23
8.01	—	—	6.25	5.47	Nadișul ung.	↑	—	—	6.29	5.47	8.—	11.57	—	11.09	11.14	6.54	—	pl. } Baile-Herculane	sos.	3.40	—	1.03	4.20	6.—
8.14	—	—	6.39	—	Cluș.	pl.	—	11.01	6.08	5.30	7.40	—	—	—	11.19	11.27	7.17	pl. } Topoleț	sos.	3.24	—	—	4.07	5.38
8.29	10.37	—	6.56	6.—	pl. Apahida	↑	—	10.45	5.14	4.53	6.52	12.24	—	11.36	11.45	7.45	sos. } Rușava	pl.	3.05	—	12.24	3.50	5.—	
8.46	11.10	—	8.20	6.18	Ghîriș	↑	—	—	4.45	4.32	6.34	12.29	—	11.42	2.01	—	pl. } Rușava	sos.	2.35	—	12.19	3.20	—	
9.03	11.28	—	8.45	6.34	Cucerdea	↑	—	—	9.23	3.18	3.15	12.37	—	10.05	—	—	pl. } Vercerova	sos.	2.26	—	12.10	3.12	—	
10.08	12.38	—	10.21	7.34	Ujóra	↑	—	—	2.13	2.19	2.34	11.40	—	—	—	—	pl. } Bucurese	sos.	—	—	4.03	7.40	—	
10.37	1.14	—	11.09	7.57	Vințul-de-sus	↑	—	—	2.05	2.12	4.28	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
10.56	1.21	—	11.17	—	Aiud	↑	—	8.24	1.35	1.50	4.07	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
11.04	1.29	—	11.26	—	Teiuș.	pl.	—	8.07	1.08	1.52	3.47	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
11.28	1.54	—	11.54	8.22	Crăciunel	↑	—	—	8.—	—	2.49	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
11.45	2.13	—	12.18	8.38	Blaș	↑	—	7.31	11.42	—	2.13	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
12.13	—	—	12.58	8.13	Micăsasa	↑	—	—	11.06	—	1.30	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
12.44	—	—	1.34	—	pl. Copșa-mică	↑	—	6.57	10.4	—	1.18	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
12.59	—	—	2.29	—	sos. Mediaș	↑	—	6.55	10.31	—	12.53	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
1.35	—	—	2.48	9.48	pl. Elisabetopole	↑	—	6.40	10.09	—	12.37	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
1.51	—	—	2.58	9.48	Sighișoara	↑	—	6.21	9.31	—	12.06	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
2.12	—	—	3.03	9.50	pl. Sighișoara	↑	—	5.54	8.53	—	11.29	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
2.31	—	—	3.26	10.06	Hașfalău	↑	—	6.21	9.31	—	12.06	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
3.04	—	—	4.07	10.28	Homorod	↑	—	6.21	9.31	—	12.06	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
3.46	—	—	4.49	11.04	pl. Ágostonfalva	↑	—	5.54	8.53	—	11.29	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
4.04	—	—	5.35	11.19	Ágostonfalva	↑	—	5.54	8.23	—	11.03	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
5.26	—	—	7.23	12.27	pl. Ágostonfalva	↑	—	6.21	9.31	—	12.06	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
6.10	—	—	8.09	12.58	Ágostonfalva	↑	—	5.54	8.23	—	11.03	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
6.41	Tr. de	—	8.43	1.15	pl. Ágostonfalva	↑	—	3.56	6.09	—	9.46	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
7.17	per-	—	9.18	1.35	Ágostonfalva	↑	—	3.56	6.09	—	9.46	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
8.—	sone	—	10.05	2.00	pl. Ágostonfalva	↑	—	3.40	5.42	—	8.37	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	12.20	5.15	—	2.19	pl. Ágostonfalva	↑	—	3.40	5.42	—	8.37	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	1.41	5.57	—	3.01	pl. Ágostonfalva	↑	—	3.19	5.07	—	8.03	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	2.26	6.29	—	3.31	pl. Ágostonfalva	↑	—	2.48	4.20	—	7.23	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	8.50	12.10	—	9.30	pl. Ágostonfalva	↑	—	10.17	2.18	—	6.58	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	pl. Ágostonfalva	↑	—	9.41	1.42	—	5.57	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	pl. Ágostonfalva	↑	—	9.12	1.12	—	5.16	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	
—	—	—	—	—	pl. Ágostonfalva	↑	—	4.40	7.40	—	8.50	—	—	—	—	—	pl. } Dumn.	sos.	—	—	—	—	—	

Nota: Órele însemnate în stânga stațiilor sunt a se citi de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase înseamnă orele de noapte